

Sygn. akt I C 169/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant Anna Maria Butryn

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2017 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko W. C.

o zapłatę 1115,84 zł

I powództwo oddala;

II zasądza od powoda (...) w W. na rzecz pozwanej W. C. kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 169/17

UZASADNIENIE

W dniu 13 kwietnia 2016 r. do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego wpłynął pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) w W. przeciwko W. C., którym domagał się od pozwanej zasądzenia kwoty 1115,84 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Kwota dochodzona pozwem stanowiła wierzytelność z tytułu umowy o kredyt z dnia 11 września 2011 r. zawartej przez pozwaną z (...) Bank S.A. w W..

Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2016 r. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 3 sierpnia 2016 r. w sprawie I Nc 916/16 Sąd Rejonowy w Ciechanowie uwzględnił powództwo (...) w W. w całości.

Pozwana W. C. wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia.

Powód (...) w W., po doręczeniu sprzeciwu pozwanej W. C. oraz wyznaczeniu terminu rozprawy, cofnął pozew.

Pomimo cofnięcia pozwu przez powoda (...) w W., Sąd wyznaczył termin rozprawy, uznając cofnięcie pozwu za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 11 września 2011 r. W. C. zawarła z (...) Bank S.A. w W. umowę kredytu. Umowa została zawarta na czas określony; termin płatności ostatniej raty ustalono na 5 września 2013 r. (umowa k. 18 - 21).

Wobec braku spłaty bank wypowiedział W. C. umowę pismem z dnia 3 października 2012 r. z zachowaniem 30 - dniowego terminu wypowiedzenia. Zgodnie z umową, w następnym dniu po upływie okresu wypowiedzenia, całość środków kredytowych wraz odsetkami i kosztami stała się wymagalna (wypowiedzenie umowy k. 22).

Umową przelewu wierzytelności z dnia 19 grudnia 2014 r., (...) w W. nabył od (...) Bank S.A. w W. wierzytelność wynikającą z umowy bankowej z dnia 11 września 2011 r. (umowa przelewu k. 25 - 34).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie umowy przelewu, umowy z dnia 22 września 2011 r. oraz wypowiedzenia umowy.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że pismem procesowym z dnia 30 marca 2017 r., po doręczeniu odpisu sprzeciwu i zawiadomienia o terminie rozprawy, powód cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia.

Niewątpliwie, zgodnie z art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Stosownie zaś do § 4 art. 203 kpc, sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W ocenie Sądu, cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie przez powoda bez zrzeczenia się roszczenia uznać należy za sprzeczne z zasadami współzycia społecznego.

Niewątpliwie, sąd co do zasady związany jest cofnięciem pozwu. Obowiązany jest jednak zawsze dokonać oceny, czy w świetle zgromadzonego materiału procesowego czynności wymienione w art. 203 § 4 nie są sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego lub czy zmierzają do obejścia prawa. Stwierdzenie tych okoliczności ma ten skutek, że mimo złożenia przez stronę odpowiedniego oświadczenia sąd prowadzi nadal postępowanie. Przyczyny uznania tych czynności za niedopuszczalne powinny jednak zostać przedstawione przez sąd w uzasadnieniu orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Wskazać należy, że powód, przedstawił wprawdzie umowę łączącą pozwaną W. C. z pierwotnym wierzycielem, jednakże nie wykazał, że roszczenie nie uległo przedawnieniu i nie odniósł się w żaden sposób do twierdzeń pozwanej W. C. w tym zakresie. Powód przedstawił pismo datowane na 3 października 2012 r. stanowiące wypowiedzenie umowy kredytu przez bank. Nie przedstawił dowodu doręczenia tego wypowiedzenia pozwanej, która jednakże nie zaprzeczyła, że umowa kredytu została jej skutecznie wypowiedziana, choć nie podaje daty, w jakiej otrzymała powyższe pismo. Pismo wypowiedzające umowę kredytu, jak wskazano powyżej, opatrzone jest datą 3 października 2012 r. Przy uwzględnieniu, że pismo nadano do pozwanej następnego dnia po jego sporządzeniu tj. 4 października 2012 r., uznać należy, że najpóźniej w dniu 31 października 2012 r. pozwana W. C. otrzymała wypowiedzenie umowy, chociażby w sposób zastępczy (przesyłka awizowana nieodebrana). Skutek wypowiedzenia umowy nastąpił zatem z dniem 30 listopada 2012 r., co oznacza, że z dniem 1 grudnia 2012 r. rozpoczął się bieg przedawnienia. Tym samym stwierdzić należy, że przedawnienie roszczenia nastąpiło z dniem 1 grudnia 2015 r., a zatem przed wytoczeniem powództwa. W ocenie Sądu, w sprawie ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia. Pierwotny wierzyciel (...) Bank S.A. w W., który zawarł z pozwaną W. C. umowę kredytu i któremu przedmiotowa wierzytelność pierwotnie przysługiwała, jest przedsiębiorcą, a wierzytelność ta była związana z prowadzeniem przez niego działalności gospodarczej. Zgodnie bowiem z art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności

gospodarczej - trzy lata, zaś stosownie do art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Powód nie wykazał aby w sprawie zachodziły okoliczności, których skutkiem jest przerwanie biegu przedawnienia w rozumieniu art. 123 § 1 kc.

W ocenie Sądu, pomimo cofnięcia pozwu, zasadnym jest merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, co ostatecznie i definitywnie zakończy spór pomiędzy stronami. Wskazać należy, że cofnięcie pozwu po podniesieniu przez pozwaną W. C. zarzutu przedawnienia narusza jej usprawiedliwiony interes w uzyskaniu orzeczenia uniemożliwiającego ponowne wytoczenie powództwa przez powoda lub jego następcę prawnego w przypadku kolejnego zbycia wierzytelności.

O zwrocie kosztów zastępstwa procesowego Sąd orzekł stosownie do art. 98 kpc.